

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobce: **T.H.T.**, zast. Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, nám. Hrdinů 1634/4, poštovní schránka 155/SO, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ze dne 2.4.2010, č.j. OAM-71-3/SŘ-2010,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ze dne 2.4.2010, č.j. OAM-71-3/SŘ-2010 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9.442,-Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Marka Čechovského, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podanou Městskému soudu v Praze dne 10.5.2010 se žalobce domáhá přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ze dne 2.4.2010, kterým žalovaný v souladu s ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí o zrušení povolení k přechodnému pobytu vydanému Policií České republiky, Ředitelstvím služby cizinecké policie pod č.j. CPR-17845/ČJ-2009-9CPR-V261 ze dne 31.12.2009.

Vzhledem k přechodu pravomoci rozhodování ve věcech pobytu cizinců s účinností k 1.1.2012 podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), soud na straně žalovaného dále jednal s Ministerstvem vnitra - Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.

Žalobce v podané žalobě konstatoval, že na území ČR žije ve společné domácnosti se svou družkou N.T.P. a jejím synem M.N., který je občanem ČR. Mezi žalobcem, družkou a synem existuje velmi silný citový vztah. Žalobce se pečlivě stará o malého M. a funguje mezi nimi vztah otce se synem. Když žalobci nebude uděleno pobytové vízum, bude muset opustit rodinu a přátele, vycestovat do země původu, kde již nemá žádné sociální, rodinné ani pracovní zázemí. Navíc by mohlo dojít k rozpadu rodiny.

Žalobce se domnívá, že napadené rozhodnutí je v rozporu zejména s ustanovením § 94 odst. 4 správního řádu a dále že spočívá také na zjevně nesprávném právním hodnocení ustanovení § 15a odst. 4 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Podle jeho názoru je nepřípustné, aby tento byl postižen mírou prováděného dokazování, kterou zvolil orgán I. stupně, který podle názoru správního orgánu, jehož rozhodnutí napadal v odvolání, neprovedl žádné dokazování či prověřování a navíc pochybil, když nezkoumal formální adresu družky žalobce, která nekoresponduje s adresou, kterou uváděli účastníci v rámci vedeného řízení.

Žalobce v rámci řízení o povolení přechodného pobytu poskytl správnímu orgánu plnou součinnost – mimo jiné v rámci sepsání protokolu o vyjádření účastníků či v rámci opakovaných místních šetření. V žádném případě se tak nelze ztotožnit s odůvodněním napadeného rozhodnutí, že správní orgán I. stupně v rámci řízení neprovedl žádné dokazování či prověřování nebo že vydal rozhodnutí bez zjištění skutkového stavu. Žalobce má za to, že rozhodnutí o povolení k přechodnému pobytu na území ČR bylo vydáno na základě dostatečných podkladů, zejména že bylo dostatečně prokázáno, že tento skutečně sdílí společnou domácnost s nezl. M. a jeho matkou. V souvislosti s tím konstatuje, že pokud správní orgán nezkoumal, zda matka nezl. M. plní svoje povinnosti, zejména povinnost ohlásit změnu místa pobytu, tato skutečnost nemá žádnou souvislost s řízením o povolení přechodného pobytu jejího druha a pro toto řízení je vcelku irelevantní.

Ke svému tvrzení o nesprávném vyložení ustanovení § 15a odst. 4 písm. b) zákona o pobytu cizinců při rozhodování správního orgánu o zrušení přechodného pobytu žalobce dále konstatuje, že v odůvodnění uvedeného rozhodnutí správní orgán opakovaně naznačil, že předmětný vztah žalobce, družky a nezl. M. nelze podřadit pod shora zmiňované ustanovení zákona o pobytu cizinců. Takový výklad je však podle něj zcela v rozporu s reálným zněním zákona, což zcela potvrzuje i žalovaný orgán svým stanoviskem ze dne 27.11.2009, č.j. MV-72905-5/OAM.2009, z něhož vyplývá závěr, že popisovaný vztah žalobce a družky s nezl. synem lze považovat za vztah dle ustanovení § 15a odst. 4 písm. b) zákona o pobytu cizinců.

Žalobce nesouhlasí s odůvodněním správního orgánu, že vrácením věci k novému projednání orgánu prvního stupně mu nehrozí nepřiměřené narušení práva a oprávněných zájmů. Je přesvědčen o zjištění stavu věci v dostatečné míře a o splnění veškerých podmínek k povolení k přechodnému pobytu a zrušení rozhodnutí o povolení k přechodnému pobytu, které nabyt v dobré víře, by bylo ve zjevném nepoměru k újmě, která by vznikla veřejnému zájmu. V této souvislosti odkazuje na ustanovení § 2 odst. 3 správního řádu s tím, že správní orgán může do práv nabytých v dobré víře, jakož i oprávněných zájmů osob, zasahovat jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu, dále tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady a pro účastníky co nejmenší zátěž (§ 6 odst. 2 správního řádu) a má za to, že právě vydáním předmětného rozhodnutí o zrušení přechodného pobytu na území ČR postupoval správní orgán v rozporu s výše uvedeným. Rovněž zmínil nemalou psychickou újmu, soustavný tlak a nejistotu, zda bude žalobce moci zůstat s rodinou a z toho vyvozuje neúměrný zásah zejména do rodinného a soukromého života.

Závěrem žalobce shrnuje, že ze strany žalovaného došlo zejména k porušení ust. § 94 odst. 4 a 5 správního řádu, dále ust. § 15a odst. 4 písm. b) zákona o pobytu cizinců a taktéž ust. § 2 a 6 správního řádu. Proto navrhuje napadené rozhodnutí v celém rozsahu zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

Policie ČR, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem Inspektorát cizinecké policie Rumburk-detašované pracoviště Rumburk, skupina povolování pobytu (správní orgán I. stupně) podáním ze dne 9.7.2010 soudu sdělil, že z napadeného rozhodnutí vyplývá, že rozhodnutí o povolení k přechodnému pobytu na území ČR za účelem sloučení rodiny s občanem EU vedené pod č.j. CPPH-12053/CI-2008-65 bylo zrušeno a žádost žalobce o povolení k přechodnému pobytu za účelem sloučení rodiny s občanem EU byla vrácena k novému projednání. V průběhu nového projednání této žádosti doručil žalobce na Inspektorát cizinecké policie Rumburk oznámení o zpětvzetí své žádosti o povolení přechodného pobytu na území ČR za účelem sloučení rodiny s občanem EU a správní orgán proto podle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení usnesením zastavil usnesením. Současně byla soudu předložena kopie tohoto usnesení o zastavení řízení ze dne 8.7.2010 a kopie oznámení o zpětvzetí žádosti ze dne 10.12.2008 o povolení k přechodnému pobytu s tím, že současně žalobce ruší i udělení plné moci k zastupování jeho osoby v řízení pro Advokátní kancelář Čechovský a Václavek a partn.

Tento nový procesní postoj žalobce soud sdělil zástupci žalobce Mgr. Marku Čechovskému, který žalobce zastupuje v tomto soudním řízení. Uvedený zástupce sdělil soudu, že po komunikaci s klientem trvá na podané žalobě, neboť má za to, že napadené rozhodnutí bylo nezákonné. Skutečnost, že žalobce získal povolení k trvalému pobytu nelze považovat za změnu postoje žalobce; jedná se o zcela jiný druh pobytu s nižším pobytovým statusem než je pobyt trvalý a účastník řízení tak nemá za aktuální situace nárok, aby vykonával pracovní činnost bez pracovního povolení, či je v podstatě vyloučen z participace na systému sociálního zabezpečení.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že postupoval plně v souladu se zákonem, že byly naplněny podmínky přezkumného řízení podle § 94 odst. 1 správního řádu, neboť vyšly najevo důvodné pochybnosti o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Dále uvádí, že v rozhodnutí byl tento nesoulad přesně specifikován, bylo vycházeno z důkazních prostředků shromážděných ve správním spise, přičemž rozpor se zákonem vznikl na straně žalobce, když neprokázal, že má s občanem EU vtaž obdobný rodinnému a že s ním žije ve společné domácnosti. Navíc žalobce zatajil svůj manželský vztah s paní N.S. a zrušení povolení k trvalému pobytu kvůli účelovosti uzavření sňatku. Má zato, že vrácením věci orgánu I. stupně k novému projednání nemohlo dojít k narušení práv žalobce. Sám žalobce vzal v novém řízení svou žádost o povolení k přechodnému pobytu na území ČR zpět, čímž dal jasně najevo, že o zmíněný pobytový status zájem nemá. Žalovaný má proto žalobu za nadbytečnou. Navíc je žalovanému z úřední povinnosti známo, že žalobce je ode dne 21.7.2010 držitelem povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR, s platností do 18.7.2012. S ohledem na tento delší typ pobytu vychází opětovně najevo nedůvodnost žaloby, přičemž námitka právního zástupce ze dne 18.12.2010, že dlouhodobý pobyt má výrazně nižší pobytový status než trvalý neobstojí v řízení o žalobě proti zrušení rozhodnutí o povolení k přechodnému pobytu na území ČR.

Žalobce repliku k vyjádření žalované nepodal.

Ze správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Z podrobné lustrace osob vygenerované dne 30.12.2009 vyplývá, že žalobce je ženatý s paní N.S., nar. dne X, bytem M.Š., B. Žalobce sám však má uvedenou adresu bydliště K. ulice, K.L. a na téže adrese s ním žije i jeho družka paní N.T.P., nar. X, se svým dítětem N.M., nar. X, a taktéž jejich společné dítě N.M.C., nar. X.

Policie České republiky, Služba cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie svým rozhodnutím ze dne 31.12.2009, č.j. CPR-17845/ČJ-2009-9CPR-C261 ve zkráceném přezkumném řízení zrušilo rozhodnutí Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha – venkov, kterým bylo žalobci uděleno povolení k přechodnému pobytu na území ČR. Své rozhodnutí (vydané ve zkráceném řízení) odůvodnila, že toto povolení bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, neboť žadatel ke své žádosti hodnověrným způsobem nedoložil, že má s občanem EU trvalý vztah obdobný rodinnému a že s ním žije ve společné domácnosti, cizinec v žádosti nevyplnil rodinný stav a z CEO bylo zjištěno, že je ženatý s paní S.. Předložený spis neobsahoval rozvodový list, správní orgán I. stupně neproověřil žadatelem uváděné skutečnosti, nezkoumal, že matka nezletilého je stále hlášena na adrese M. X, K.L., když žalobce byl celou dobu hlášen na adrese P. X, B.L.. Navíc se správní orgán I. stupně neseznámil se skutečností, že žalobci bylo dne 24.4.2008 vydáno rozhodnutí, kterým mu bylo zrušeno povolení k trvalému pobytu, proti němuž podal dne 13.5.2008 odvolání, které Ředitelství služby cizinecké policie zamítlo dne 17.5.2008, dne 3.11.2008 byl cizinci vydán výjezdní příkaz (do 16.11.2008) a dne 12.11.2008 se cizinec dostavil na inspektorát s žádostí o prodloužení výjezdního příkazu, když předložil doklad o zajištění letenky do Vietnamu na 8.1.2009. Na základě toho mu byl vydán další výjezdní příkaz s platností do 9.1.2009 a dne 10.12.2008 podal jmenovaný na Inspektorátu cizinecké policie Praha – venkov žádost o povolení k přechodnému pobytu na území ČR. Správní spis obsahuje pouze kopii rozhodnutí orgánu I. stupně s ofocenými doklady o jeho doručení, žádný další spisový materiál orgánu I. stupně se v něm nenachází.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce (prostřednictvím svého zástupce) blanketní odvolání ze dne 20.1.2010 (doručeno 22.1.2010), které po výzvě doplnil o odůvodnění, v němž uvádí, že toto rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy a spočívá na nesprávném právním hodnocení ust. 15a odst. 4 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Účastníci podle něj poskytli maximální součinnost, v místě bydliště účastníků byla opakovaně správním orgánem I. stupně provedena pobytové kontrola a nenahlášení společné adresy bydliště považuje za přestupek, který nelze spojovat s rozhodnutím o přechodném pobytu. Má zato, že stav věci byl v dostatečné míře zjištěn a účastník řízení splňuje podmínky pro povolení k přechodnému pobytu.

Toto odvolání pak bylo postoupeno Ministerstvu vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky, které napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl. Žalovaný konstatuje průběh správního řízení, k němuž dodává, že prostřednictvím paní N.S. získal již dříve trvalý pobyt, který mu byl následně pro účelovost uzavřeného sňatku zrušen. Odůvodnil, že odvolateli lze přisvědčit, že ust. § 15a odst. 4 písm. b) zákona o pobytu cizinců nelze vztáhnout pouze na vztah druh-družka, ovšem ze spisového materiálu má za zřejmé, že žalobce v řízení neprokázal, že s občanem EU má vztah obdobný rodinnému a že s ním žije ve společné domácnosti a ICP Praha venkov vlastním šetřením tento nedostatek neodstranil a

z toho důvodu vydal rozhodnutí o povolení přechodného pobytu na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Soudí, že zrušením tohoto rozhodnutí nevznikne účastníkům řízení újma, která by byla ve zjevném nepoměru k újmě vzniklé ve veřejném zájmu, neboť skutečnost, že cizinec nebude toto povolení po určitou omezenou dobu, není ve zjevném nepoměru k újmě, která by veřejnému zájmu při zachování přechodného pobytu osobě, aniž by pro to byly splněny zákonné podmínky.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správním úřadem z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.) a věc posoudil takto:

Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že spisový materiál předložený žalovaným není úplný, neboť v něm absentuje správní spis orgánu I. stupně, resp. spis týkající se rozhodnutí o povolení přechodného pobytu, které bylo ve zkráceném přezkumném řízení zrušeno. Soud proto vyzval žalovaného výzvou doručenou mu dne 13.3.2012, aby chybějící spisový materiál (tj. spisový materiál předcházející rozhodnutí vydanému ve zkráceném řízení o zrušení povolení k přechodnému pobytu vydanému Policií České republiky, Ředitelstvím služby cizinecké policie pod č.j. CPR-17845/ČJ-2009-9CPR-V261 ze dne 31.12.2009, včetně původního spisu Oblastního ředitelství vztahujícího se k povolení přechodného pobytu rozhodnutím ze dne 15.4.2009, včetně žádosti žalobce z 10.12.2008 a protokolů z jednání s účastníky řízení, popř. i předchozí rozhodnutí o zrušení trvalého pobytu žalobci z 24.4.2008) soudu předložil na jednání nařízeném na den 15.3.2012. Na toto jednání se však za žalovaného bez předchozí omluvy nikdo nedostavil a soud v soudní kanceláři ověřil a do protokolu o jednání následně konstatoval, že až do dne jednání nebyl požadovaný spisový materiál předložen. Druhou výzvu k předložení spisového doplnění žalovaný obdržel ještě téhož dne, na tuto opětovně nereagoval a až ke třetí výzvě, obdržené dne 5.6.2012, soudu sdělil, že požadovanou spisovou dokumentaci přikládá ke svému přípisu ze dne 11.6.2012. Obsahem tohoto avizovaného spisového doplnění však byl jen spis obsahově shodný se spisovým materiálem vztahujícím se k odvolacímu rozhodnutí z 2.4.2010, tedy materiál soudu již předložený, doplněný pouze o korespondenci se zdejší soudem. Žalovaný tedy nepředložil žádné další listiny, nutné k přezkumu věci soudem, přestože na něm byly po třikráte požadovány.

Za této situace se tedy soud musel nejprve zabývat otázkou, zda je ve věci možné rozhodnout i za shora popsané neúplnosti správního spisu. V souladu s ustálenou judikaturou správních soudů a s právním názorem Nejvyššího správního soudu uvedeném v rozhodnutí č.j. A 2/2003-73 ze dne 31.7.2006 pak dospěl k závěru, že není možné neposkytnout ochranu osobě, která se cítí být zkrácena na svých právech rozhodnutím správního orgánu jenom proto, že správní orgán nebyl schopen předložit soudu požadované správní spisy. Nejvyšší správní soud v uvedeném rozhodnutí dále mj. uvádí: „*Vyžaduje-li soud marně a opakovaně na správním orgánu spisy ve věci, bude zpravidla namístě zrušit napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 30.7.1996, Soudní judikatura ve věcech správních č. 552/1999). Je přitom lhostejno, zda se rozhodnutí vůbec o spisy neopírá, protože vůbec neexistují, anebo zda se soud v důsledku indolence správního úřadu nemůže správních spisů domoci. Podle § 74 odst. 1 s. ř. s. je totiž zákonnou povinností správního úřadu, předložit soudu úplný správní spis. I v případě, kdy správní spis není předložen úplný, a správní orgán nevyhoví výzvě soudu k jeho doplnění, soud dojde k závěru,*

že žalovaný není schopen doložit, z jakých skutkových zjištění vlastně správní orgány vycházely při svém rozhodování, a že je tedy správní rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 27.2.1998, Soudní judikatura ve věcech správních č. 923/2002). Taková skutečnost je důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí bez jednání, a to i za situace, kdy žalovaný na nařízení jednání trval /§ 51 odst. 2 s. ř. s. za použití § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s./“

Vzhledem k tomu, že pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí je zcela zásadní, aby soud měl možnost seznámit se se všemi dokumenty, na nichž bylo napadené rozhodnutí založeno a vzhledem k tomu, že v posuzované věci žalovaný soudu doručil pouze část spisového materiálu, když požadované dokumenty k jeho doplnění přes opakovanou výzvu nedoložil, dospěl soud k závěru, že žalovaný nesplnil zákonnou povinnost uloženou mu ust. § 74 odst. 1 s. ř. s.

Na základě výše uvedeného odůvodnění pak Městský soud v Praze shledal důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí spočívající v nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Podle ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Správní orgány jsou právním názorem, vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku, v dalším řízení vázány (ust. § 78 odst. 5 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s.; žalobce měl ve věci úspěch a soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení, kterou v tomto případě tvoří částka vynaložená za zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,-Kč a dále náklady právního zastoupení žalobce. Mimosmluvní odměna činí v daném případě za dva celé úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby) po 2.100,-Kč, jeden poloviční úkon (účast při jednání dne 15.3.2012) ve výši 1.050,-Kč a tři paušální poplatky po 300,-Kč, celkem 6.150,-Kč, podle ustanovení § 9 odst. 3, písm. f), § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ode dne 31.8.2006. Celková částka nákladů zastoupení žalobce pak činí 7.442,-Kč (zaokrouhleno ze 7.441,50 Kč), když zástupce žalobce doložil soudu, že je plátcem DPH a soud proto přiznal žalobci náhradu za uvedené úkony právní služby a související paušální poplatky zvýšenou o 21% DPH. Celková výše nákladů řízení tak činí 9.442,-Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. června 2013

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu